

1. מיכה פרק ב

(ח) הגיד לך אדם מה טוב ומה יהיה דורש ממך פי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך:

2. משלי פרק יא

(א) מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו:
(ב) בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:

3. משלי פרק כה

(ב) כבוד אלהים הסתר דבר

4. שמות פרק ב

(יד) ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר פאשר הרגת את המצרי ויירא משה ואמר אכן נודע הדבר: רש"י

ויירא משה – כפשוטו. ומדרשו לאג לו על קראה בישראל רשעים לטורין אמר מעתה שמא אינס ראוין להגאל: אכן נודע הדבר – כמשמעו ומדרשו נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו מה חטאו ישראל מכל ע' אומות להיות נרדים בעבודת פוך אצל רואה אני שהם ראוים לכך:

5. גור אריה על שמות פרק ב פסוק יד

המדרש הזה (שמו"ר א, ל) יש בו טעם נפלא, כי מי שיש בו מדה זאת אינו ראוי לגאולה, לפי שהגאולה היא נמשכת ממדריגה פנימית עליונה שהיא אינה בגלוי, ומי שמגלה דברים – הפך זה, שדבק במדריגה תחתונה, והיא נקראת מדריגה גלויה והצנועה. לכך כאשר ראה דלטורין בישראל אמר שראויים לשעבוד, שהשעבוד מדריגה תחתונה וראוי להם השעבוד, שהרי הם בעלי רכיל מגלים הסוד, וראוי להם השיעבוד שהוא מדריגה גלויה תחתונה. ותדע ותשכיל כי באומות יש להם מדריגה גלויה וחצונית, ולישראל מדריגה פנימית עליונה. וכאשר ראה בישראל שהם נמשכים אחר גלוי הדברים – אמר עתה ידעתי מפני מה הם משועבדים יותר מכל האומות, מפני שהם דבקים בגלוי שזה הוא מדריגה שפלה גלויה פחותה, לכך הם משועבדים. והטעם שמצוי זה בישראל יותר, כי ישראל הם בעצמם דביקים במדריגה העליונה, "ונתנך ה' עליון על כל גויי הארץ" (ר' דברים כח, א), ולכך הם דביקים במדריגה הפנימית היא מדריגת הסוד. וכאשר הוא נוטה אל הפחיתות אז הוא מגלה סוד, שהרי הוא יוצא ממעלתו העליונה ודבק במדריגה התחתונה. ולפיכך נמצא זה יותר בישראל מכל האומות, והוא גורם להם השעבוד. ואם זה שהוא דבק במדריגה התחתונה הגלויה – הוא במדריגת השפלות. זה שהוא מוציא הנסתר ומגלה סוד – הוא בתכלית השפלות, עד שיגיע לו שעבוד בתכלית. כתבתי זה להגיד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם, אולי ינצלו מן החטא הגדול. והיינו דקאמר "אכן נודע הדבר", כי האומות שהם שבעים (רש"י דברים לב, ח) במספר 'כן', ו'כך' הוא לשון גלוי, שרוצה לומר 'כך הוא'. וישראל הם נגד האל"ף שהיא אות נחה ונעלמת, שהם על מספר 'כן', והם אומה יחידה כמו האלף, לכך הם נעלמים. והאלף היא אותיות פלא, וכל פלא הוא לשון העלמה "כי יפלא ממך" (דברים יז, ח), "היפלא מה" (בראשית יח, יד), ותרגומו (שם ושם) 'היתכסי'. ואמר נודע לי הדבר שישראל הם בשעבוד, לפי שמדריגת ישראל ה'אלף' שהוא על 'כן' שהוא מדריגת האומות, ועתה שהם דלטורין נמשכין אחר הגלוי – הם תחת האומות, שהם יותר גרועים.

6. מדרש רבה במדבר פרשה א פסוק ג

ד"א זידבר ה' אל משה במדבר סיני עד שלא עמד אהל מועד דבר עמו בסנה שנאמר (שמות ג) ויקרא אליו ה' אלהים מתוך הסנה ואח"כ (שם יב) ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר זדיבר עמו במדין .. וכיון שעמד אהל מועד אמר יפה הוא הצניעות שנא' (מיכה ז) והצנע לכת עם אלהיך הרי הוא מדבר עמו באהל מועד וכן דוד אמר (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה בת מלך זה משה .. לפיכך כל כבודה בת מלך פנימה. ממשבצות זהב לבושה זה אהרן שנאמר (שמות כח) ועשית משבצות זהב מיכן אמרו אשה שהיא מצנעת עצמה אפי' היא ישראלית ראויה היא שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים שנא' ממשבצות זהב לבושה אמר הקב"ה כך הוא כבודי שאהא מדבר מלפנים שנאמר (במדבר ז) ובבא משה אל אהל מועד.

7. קידושין דף עא

תנו רבנן בראשונה שם בן שתים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה והצנועים שבכהונה מבלעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים

8. דרך חיים - פרק ו משנה ב

הצניעות היא ראויה אל התורה, ודבר זה כפי מדריגת התורה שבאה מעולם העליון שהיא נסתרת וצנועה, ולכך הלומד תורה לשמה הוא נסתר וצנוע בכל מעשיו שאינו בעל גלוי רק הוא צנוע בכל מעשיו